

Nanny Hansje

Hansje Görtz werkte tien jaar lang als nanny, waarvan drie jaar bij Willem Alexander en Máxima. Inmiddels heeft ze haar eigen nanny opleidings- en bemiddelingsbureau. En haar eigen column, in kinderen!

Papa is the best!

Laatst liet ik op zondagochtend de hond uit in een parkje bij ons in de buurt. Het was mooi weer. Mijn oog viel op een vader met zijn drie kinderen. Op het gras lag een groot kleed en de kinderen waren bezig speelgoed uit te pakken en broodjes klaar te leggen voor de picknick. De jongste, een baby, lag een beetje te jammeren, had blijkbaar trek. Het oudste kind sprong op en sjouwde de babytas van de buggy naar het kleed om vervolgens het flesje, een speen en een doekje uit de vakken te vissen. En passant haalde hij zo ongeveer de hele tas leeg, waarna er allerlei spullen op het kleed uitgestald lagen. Zijn vader liet hem gewoon begaan. Hij gaf hem een complimentje: dat hij zo goed hielp. Trots hield het jongetje het klaargemaakte flesje omhoog. Hij mocht het zelf aan zijn zusje geven. Ik dacht aan de moeder, wie weet kon zij nu misschien wel even lekker uitslapen. Ze bofte maar. Aan de andere kant: deze man bofte ook met een vrouw die hem de gelegenheid gaf een band met zijn kinderen op te bouwen. Ik heb vaak bij gezinnen gewerkt waar de moeder klaagde dat haar partner niets ondernam met de kinderen. Soms omdat de man in kwestie veel werkte, soms omdat hij gewoon écht niets deed, maar meestal omdat zijn vrouw het eigenlijk niet toeliet, omdat ze simpelweg vond dat hij het niet goed deed. Gemiste kans. Want vaders kunnen vaak net zo veel als moeders,

Vaders kunnen
het net zo goed
als moeders, echt!

echt! Misschien doet hij dingen niet op de manier waarop jij het doet, maar uiteindelijk komt het meestal wel goed. Eén gezin is me altijd bijgebleven, een gezin in Engeland. De moeder vond dat haar man niets bijdroeg in de verzorging van de kinderen en was daar regelmatig geïrriteerd over. In werkelijkheid probeerde hij het wel, maar elke keer als hij met ze speelde, stond zijn vrouw ernaast om hem te waarschuwen wat er allemaal mis kon gaan. Als hij de jongste verschoonde, nam zij het halverwege over omdat het in haar ogen niet snel genoeg ging of omdat hij te veel doekjes gebruikte. Uiteindelijk gaf haar man het dan maar weer op. Maar juist als moeder even weggaan, je partner alleen laten met zijn kind, dát geeft vertrouwen. En dan kun je zelf lekker genieten van een momentje 'me-time'. Ik zou zeggen: Grijp die kans, ga in bad, lees een mooi boek, bel een vriendin of doe gewoon even helemaal niets en geniet van de rust. En maak je vooral geen zorgen, papa kan echt wel voor de kinderen zorgen. Loslaten is moeilijk, maar is een belangrijk onderdeel van het samen opvoeden.

Anyway, terwijl ik hier over nadacht, stond ik nog steeds stil. Ik moest weer eens verder lopen, want de hond stond aan de riem te trekken en mensen begonnen me wat bevreemd aan te kijken. Toen ik langs het gezin liep, stak ik mijn duim op naar de vader. Hij weet het niet, maar van mij krijgt hij een tien!